

Nærværende lov bygger i det væsentlige på de synspunkter, hvorom der har kunnet konstateres overensstemmelse mellem sundhedsstyrelsen og de kommunale organisationer.

Loven er udformet som en helt ny lov om sundhedsplejerskeordninger, som afløser den ovennævnte lov af 1937. Man har benyttet lejligheden til at foreslå en modernisering af den kortfattede 1937-lov, således at man tillige får udtrykkelig hjemmel for den praksis, der i de forløbne snart 26 år er skabt inden for området.

Lovens § 1 har følgende ordlyd:

„Med det formål at støtte hjemmene i deres bestræbelser for at sikre spædbørnenes sundhed bør der af kommunerne ansættes det fornødne antal sundhedsplejersker.“

Hensigten med bestemmelsen er dels at fastslå, hvad der er formålet med sundhedsplejerskeordninger, dels at give udtryk for, at de enkelte kommuner vel er frit stillet med hensyn til, om de vil gennemføre sundhedsplejerskeordninger, men at det dog må anses for *særdeles ønskeligt, at der overalt i landet gives mødrene tilbud om besøg af en sundhedsplejerske.*

I denne forbindelse bør også nævnes bestemmelsen i § 3, der giver anvisning på etablering af *kombinerede ordninger*, hvorefter samme person virker både som spædbørnssundhedsplejerske, skolesundhedsplejerske og hjemmesygeplejerske. Endvidere bør nævnes bestemmelserne i § 4, stk. 2 og 3, som giver mulighed for ansættelse af hjemmesygeplejersker som sundhedsplejersker efter en *supplerende uddannelse*, hvorunder statskassen vil kunne afholde udgifterne til vikarer.

Bestemmelsen i § 4, stk. 1, svarer til hidtidig praksis og går ud på, at ansættelse af en sundhedsplejerske i henhold til denne lov forudsætter, at den pågældende er autoriseret sygeplejerske, samt at hun har gennemgået det ordinære kursus for sundhedsplejersker ved instituttet for syge- og sundhedsplejersker ved Århus universitet. Sundhedsstyrelsen kan i ganske særlige tilfælde meddele dispensation fra denne bestemmelse.

§ 5, stk. 2, indeholder en ny bestemmelse, hvorefter der skabes hjemmel for at udvide arbejdsområdet for de såkaldte ledende sundhedsplejersker til især som bistand for sundhedsstyrelsen, sundhedskommissionerne og embedslægerne at omfatte andre opgaver end de rent sundhedsplejerskemæssige.